

Tato diplomová práce sleduje vztah mezi úrovní duchovní správy, rekatolizací a postupným pronikáním barokní zbožnosti do života lidí v Boleslavském kraji ve druhé polovině 17. a v první třetině 18. století. Tento poměr je zde sledován na základě některých vybraných otázek, které jsou pro dané problémy určující.

V prvních částech je popsáno postupné zlepšování farní správy tří vikariátů tohoto kraje z pohledu zvyšování počtu farností a s tím spojené zlepšování podmínek pro práci duchovních. Zakladními ukazateli jsou: počet farností, jejich obvod (počet kostelů ve farnostech, počet vsí, vzdálenosti) a rovněž počet obyvatel. Rovněž je zde nastíněn vývoj a způsob hospodářského zajištění farností i jejich zázemí (vybavení a příjmy kostelů). Tento přehled je doplněn charakteristikou základních vztahů v každodenním životě farnosti souvisejícími s těmito problémy.

Následně jsou přiblíženy výsledky, které měla rekatolizace na Boleslavsku v druhé polovině 17. a první třetině 18. století. A to nejen jako úspěchů případně neúspěchů, spočívajících v postupném sjednocení společnosti v rámci katolické konfese – tedy z hlediska poměru katolíků či nekatolíků, ale i z hlediska nové barokní zbožnosti, kterou s sebou tento proces přinášel, a jejich projevů. Prosazení jednotného katolického vyznání a nové náboženské praxe lze sledovat na řadě ukazatelů, z kterých se tato diplomová práce věnuje pouze následujícím: vyznání obyvatel (tj. přijetí katolictví jako nového vyznání dosud protestantských poddaných). Dále je to otázka projevů zbožnosti a jejich přijetí v lidovém prostředí (poutě, bratrstva, úcta svatých atd.). Tento proces je sledován jak prostřednictvím kvantitativních ukazatelů, tak na příkladu dobrovického panství i z lokální perspektivy.